

Ugetistes per

PALESTINA

Conferència internacional contra la guerra

**Londres
19-20 de juny del 2026**

Crida aprovada per la Conferència internacional contra la Guerra

No a la militarització i al servei militar obligatori Pressupostos per al benestar, no per a la guerra

Des d'aquesta Conferència Internacional contra la Guerra, alcem les nostres veus unides: contra la guerra i el genocidi, contra la creixent amenaça nuclear i a favor de la pau.

Ens hem reunit per donar la veu d'alarma: per aturar l'escalada bèl·lica i el nacionalisme i el racisme que genera.

Junts diem NO al rearmament i al servei militar obligatori, i SÍ a una sanitat, una educació i uns serveis públics ben finançats, a llocs de treball dignes i a salaris més alts. Reconeixem i condemnem la complicitat dels governs que han facilitat i continuen permetent el genocidi i l'apartheid a Palestina; que han alimentat la terrible massacre i han obstaculitzat un alto el foc a Ucraïna; que han atacat l'Iran, el Líban i el Iemen, països sobirans; i que continuen participant en guerres i intervencions militars arreu del món.

Milions de persones han mort o han resultat ferides, les infraestructures han estat destruïdes i vides, oportunitats i esperances han quedat devastades, tot plegat per salvar el sistema capitalista que genera guerra i barbàrie.

No acceptem el descens cap al caos i la guerra, del qual una gran part de la responsabilitat recau en l'imperialisme dels Estats Units.

Rebutgem categòricament la intervenció política i militar de Trump a Veneçuela, les seves amenaces bèl·liques contra Cuba, i reafirmem la nostra solidaritat amb els pobles de tots els països amenaçats per Trump i els seus aliats.

Així mateix, reconeixem i condemnem el paper dels governs europeus, en particular els de Starmer, Macron i Merz, en l'escalada cap a la guerra:

rebutgem la seva preparació activa per al conflicte, que s'estén per tot el nostre continent, el constant augment de la despesa militar de l'OTAN, i ens comprometem a oposar-nos-hi i a revertir aquesta tendència.

Rebutgem la degradació de les nostres societats provocada pel saqueig de la riquesa pública de les nostres comunitats i dels serveis públics per enriquir els fabricants d'armes.

No ens deixem enganyar pel fals relat segons el qual la despesa en armament regenerarà les nostres indústries i economies.

Donarem suport i impulsarem l'oposició sindical a l'augment de la despesa militar.

Defensem una inversió real en les nostres societats per garantir una seguretat autèntica per a les persones treballadores i per al conjunt de la població: per als nostres sistemes de salut, per uns salaris i unes condicions laborals dignes, pel transport públic, l'educació i l'habitatge.

No acceptarem el servei militar obligatori ni la militarització de l'educació: no permetrem que els nostres fills i filles siguin enviats a matar i a morir.

Ens enfrontem a obstacles formidables i a desafiaments sense precedents.

Avui reconeixem que l'única manera de ser eficaços davant les poderoses forces que se'ns oposen és organitzar-nos internacionalment i treballar i actuar de manera estratègica en interès dels pobles.

La solidaritat és fonamental, però també ho és la coordinació internacional, juntament amb el

moviment obrer, per lluitar contra els governs bel·licistes i contra l'augment de la despesa militar.

Treballarem conjuntament per desenvolupar un marc que ens permeti avançar en aquesta direcció.

Construir aquest moviment és essencial per garantir un futur per al nostre planeta i per a la humanitat.

Aquest és avui el nostre compromís: organitzar un moviment imparable per la pau, contra el projecte imperialista dels Estats Units, i lluitar per la vida i el benestar de totes les persones treballadores, per un món millor.

Fem una crida a participar en:

- La jornada del 10 d'octubre per Palestina, per posar fi a tres anys de genocidi i a dècades d'ocupació i apartheid.
- Un cap de setmana d'acció contra la militarització i el reclutament, els dies 21 i 22 de novembre.
- La jornada d'acció dels estibadors contra la guerra, prevista per a l'octubre (data pendent de confirmar).

També fem una crida a promoure el logotip de les conferències de París i de Londres, per donar una visibilitat i un contingut internacionals a les nostres accions, i a impulsar reunions i iniciatives que es fonamentin en aquesta crida.

Discurs de Cati Llibre

Vicesecretària general de la UGT de Catalunya

En primer lloc, rebeu una salutació fraternal de la Unió General de Treballadores i Treballadors de Catalunya i dels companys i companyes de la nostra confederació sindical. Per a nosaltres és un honor participar en aquesta conferència i en aquest espai de mobilització internacional on, units, alcem una veu clara i imprescindible contra la guerra.

Avui vivim un moment en què la lògica del poder i de la força se situa sistemàticament per damunt de la lògica del dret; un moment en què estats i governs poderosos subordinen el dret internacional als seus interessos geopolítics.

La imposició de la força sobre la sobirania dels pobles, la vulneració de la Carta de les Nacions Unides, el desafiament al dret internacional, les sancions de l'Administració Trump contra els jutges del Tribunal Penal Internacional, l'abandonament del multilateralisme i la impunitat davant del genocidi són exemples clars d'aquesta profunda crisi, i tots ells revelen un mateix patró.

El genocidi israelià a Palestina n'és avui l'expressió més brutal i urgent: la destrucció massiva, els milers i milers de morts, les persones ferides, l'ús de la fam com a arma de guerra i el desplaçament forçós de la població civil ens obliguen a parlar amb claredat. No podem mirar cap a una altra banda. No podem acceptar la impunitat. No podem normalitzar la complicitat dels governs europeus amb l'Estat d'Israel.

Però Palestina no és l'únic exemple d'aquesta profunda crisi. Les guerres d'agressió i les violacions massives dels drets humans comeses contra Ucraïna, el Líban, l'Iran, Cuba i Veneçuela també expressen aquesta mateixa lògica.

Però, companys i companyes, la guerra no és un accident. La guerra no és inevitable.

La guerra no pertany als pobles; és una decisió política. La guerra la decideixen els poderosos, però la pateixen els treballadors i les treballadores. La pateixen les famílies que perden casa seva, les persones obligades a fugir, els infants que deixen d'anar a l'escola, les persones que perden els seus drets i les seves vides.

Fa dos dies, sindicats d'arreu d'Europa es van reunir a Madrid per defensar una Europa democràtica, el treball digne, la justícia social i la pau.

er al moviment sindical, la lluita contra la guerra és també la lluita pels drets socials. És la defensa dels serveis públics, d'una indústria al servei de les necessitats de les persones, d'uns salaris dignes, de la llibertat sindical i de la democràcia. Les persones treballadores saben molt bé que sota les bombes no

hi ha drets possibles. Per això, des d'aquí, vull expressar la nostra solidaritat amb els sindicats de l'Iran, el Líban, Palestina, Ucraïna i de tots els països que pateixen la guerra, l'ocupació, la repressió o la violència econòmica, i que, en condicions extremadament difícils, continuen defensant els drets laborals, les llibertats fonamentals i la dignitat de la classe treballadora.

La guerra no és inevitable. La guerra no pertany als pobles; és una decisió política.

La lluita contra la guerra és també la lluita contra el feixisme i l'extrema dreta. Hem de mantenir l'extrema dreta i el feixisme fora dels nostres governs: forces que volen abolir els drets laborals, desmantellar l'estat del benestar, que rebutgen la redistribució de la riquesa al món i la justícia social, i que serveixen els interessos dels poderosos, aquells que es beneficien de les guerres.

Quan el món deixa de construir hospitals per construir míssils, la classe treballadora hi perd. Quan els pressupostos públics es desvien cap a la despesa militar mentre falten recursos per a la sanitat, l'educació, l'habitatge, l'atenció a la dependència i una transició ecològica justa, la classe treballadora hi perd. Quan s'imposa la lògica dels blocs, de la confrontació i de la cursa armamentista, hi perden la pau, la democràcia i la justícia social.

Reafirmem el nostre compromís amb la mobilització contra la guerra, contra el genocidi del poble palestí i contra qualsevol forma d'agressió militar, econòmica i política que castigui les poblacions civils.

La pau no és silenci. La pau no és resignació. La pau no és acceptar l'ordre injust de les coses. La pau és justícia, drets humans, llibertat, pa, treball digne, habitatge, escoles, hospitals i un futur.

Estimats companys i companyes:

Per això som aquí. Per això ens mobilitzem. Per això diem, una vegada més, amb tota la força del moviment sindical internacional:

No a la guerra. No al genocidi. No a la impunitat.

Discurs d'Albert Salvador

Portaveu d'Avalot, joves de la UGT de Catalunya

És un honor per a mi prendre avui la paraula en nom d'Avalot – Joves de la UGT de Catalunya, l'organització de la joventut treballadora de Catalunya. Venim de Barcelona per sumar la nostra veu a aquesta Conferència Internacional Contra la Guerra, perquè entenem que la solidaritat internacionalista i la lluita per la pau no són un element accessori del moviment obrer; en són la columna vertebral.

Al llarg de la història, les guerres han seguit sempre el mateix guió macabre: són els interessos d'uns pocs els que les provoquen, però és la classe treballadora qui posa els morts al front i qui pateix la misèria a la rereguarda.

La crisi climàtica, les guerres a Ucraïna, el genocidi a Palestina i l'escalada bèlica global no són fenòmens aïllats. Són les conseqüències d'un sistema que prefereix alimentar la indústria de la destrucció abans que garantir la vida. Per això, el lema que avui ens convoca, «Welfare Not Warfare» (Benestar, no guerra), ressona amb tanta força entre la joventut.

Avui, els joves d'arreu d'Europa i del món ens enfrontem a un panorama desolador: salaris de misèria, feines precàries que no permeten desenvolupar un projecte de vida i una crisi d'habitatge sense precedents, en què accedir a un habitatge digne s'ha convertit en un luxe inabastable. Ens repeteixen constantment que «no hi ha diners» per als serveis públics, que «no hi ha recursos» per reforçar la sanitat, l'educació o les polítiques d'ocupació juvenil.

Tanmateix, estem assistint a un augment històric i immoral dels pressupostos de defensa. Per a les armes sempre hi ha diners; per garantir el futur de la joventut, sempre hi ha excuses.

Cada euro, cada lliura i cada dòlar que es destina a fabricar míssils i a finançar exèrcits és un recurs que es pren directament de les escoles, dels hospitals i de l'habitatge públic.

El rearmament militar no ens fa més segurs; ben al contrari, alimenta una espiral de violència i ens empobreix a tots. La veritable seguretat per a un jove treballador no es mesura pel nombre de tancs que compra el seu govern, sinó per la certesa que demà no serà desnonat de casa seva, que tindrà una feina digna i que podrà estudiar sense arruinar-se.

Volem denunciar amb fermesa la perillosa narrativa bellicista que els governs i els grans mitjans de comunicació intenten normalitzar. Ens volen convèncer que la guerra és inevitable, ens volen insensibilitzar davant el patiment dels pobles bombardejats i volen que acceptem que l'únic camí possible és la confrontació. Però la joventut no serà el peó dels seus jocs geopolítics.

Cada euro, cada lliura i cada dòlar que es destina a fabricar míssils i a finançar exèrcits és un recurs que es roba directament a les escoles, als hospitals i a l'habitatge públic.

La deriva bellicista de la Unió Europea està ressuscitant els pitjors fantasmes del nostre passat, començant pel servei militar obligatori. Dinamarca ja està marcant un perillós camí repressiu, i potències com Alemanya i França estan preparant el terreny social sota el fals pretext de la seguretat nacional. Tornar a obligar la joventut a entrar als quarts no és avançar cap al futur, sinó retrocedir un segle de cop.

La veritable seguretat d'un continent es garanteix ampliant els drets socials, no pas posant-nos fusells a les mans.

Exigim una diplomàcia real, la fi immediata dels conflictes i el cessament de la complicitat internacional amb les massacres quotidianes.

La pau no és la simple absència de guerra; la pau és la presència de justícia social.

Des d'Avalot ho tenim molt clar: la joventut treballadora no vol armes, vol futur. No volem finançar la mort, volem construir vides dignes. Unim les nostres forces per damunt de les fronteres per cridar plegats:

No en el nostre nom, ni amb els nostres recursos!

Pressupostos per a la vida i no per a la guerra!

La Conferència vista per l'organització britànica

COUNTERFIRE

Més de 3.000 delegats procedents de tot Europa es van reunir al Central Hall de Westminster per participar en la segona Conferència Internacional contra la Guerra, celebrada el dissabte 20 de juny.

Després de la primera conferència organitzada a París l'any passat, aquesta nova edició, impulsada per la Coalició Stop the War i amb el suport de centenars de sindicats i organitzacions socials, representa un important pas endavant per al moviment internacional contra la guerra.

La vigília es respirava un ambient d'entusiasme, mentre prop de 200 delegats d'Europa i d'altres parts del món es reunien a la seu del NEU (sindicat del professorat de la Gran Bretanya, nota de l'editor), a Hamilton House (Londres), per preparar les accions de la conferència.

Un grup de ponents, entre els quals hi havia Daniel Kebede, secretari general del NEU, va donar la benvinguda als participants. També hi va intervenir Lindsey German, de Stop the War, que va destacar una idea fonamental: la resposta al projecte imperialista dels Estats Units no passa pel rearmament europeu, i el principal adversari de cadascú es troba, abans que res, al seu propi país. [...]

Militants procedents d'Ucraïna i de Rússia van demanar solidaritat amb els dissidents d'ambdós països. Estudiants francesos i alemanys compromesos amb la lluita contra el servei militar obligatori, així com sindicalistes i organitzacions de diversos països, van defensar la necessitat [...] de mobilitzar el moviment obrer contra les retallades pressupostàries destinades a finançar una despesa militar cada vegada més elevada.

Entre les qüestions prioritàries hi figuraven, com era d'esperar, la condemna del genocidi que s'està perpetrant a Palestina i la necessitat de reforçar la solidaritat internacional. També va intervenir Kevin Courtney, president de la Campanya de Solidaritat amb Cuba, per denunciar l'agreuiment de la crisi que viu l'illa a conseqüència del bloqueig dels Estats Units i de la creixent amenaça d'una intervenció militar nord-americana. També es va abordar la situació al Sudan i la seva relació amb l'imperialisme occidental. [...]

Un cop establertes les bases del debat, la conferència de dissabte ja es perfilava com un esdeveniment històric. La sessió de dissabte al matí al Central Hall de Westminster va començar amb una assemblea de sindicalistes i activistes procedents de tot Europa [...]. E

s van posar en relleu diversos exemples de resistència, com les multitudinàries manifestacions de solidaritat amb Palestina, les vagues d'estudiants a Alemanya contra el servei militar obligatori o les accions de la flotilla internacional Global Sumud [...].

Sukana Rhawani, mare de la presa política de Filton Fatema Zainab Rajwani, condemnada per terrorisme per un jutge la setmana anterior, va oferir un emotiu testimoni sobre el creixent autoritarisme exercit contra el moviment de solidaritat amb Palestina al Regne Unit.

Campanyes contra el servei militar obligatori

Estudiants i joves activistes es van reunir per debatre el llançament d'una gran campanya contra el servei militar obligatori.

Felix Kreklow Rojas, estudiant alemany en vaga, va explicar la seva experiència en l'organització de vagues escolars contra el servei militar obligatori a Alemanya. També van presentar les seves campanyes estudiants de França, Espanya, la Gran Bretanya i els Estats Units.

Es va arribar a un consens sobre la necessitat d'una resposta internacional coordinada, amb jornades d'acció previstes per als dies 21 i 22 de novembre. [...]

Parlamentaris de diversos països europeus van denunciar els increments dels pressupostos militars aprovats pels seus governs.

Diversos diputats britànics, entre ells l'exlíder laborista Jeremy Corbyn, van insistir en la necessitat d'organitzar l'oposició a les retallades en la despesa social i a l'augment de la despesa militar, sigui qui sigui el successor de Keir Starmer al càrrec de primer ministre.

La Conferència vista per l'organització britànica Counterfire

Abaixeu les armes i apugeu els nostres salaris

A la concentració també hi van intervenir diversos dirigents sindicals, entre els quals Ian Hodson (BFAWU, sindicat dels treballadors del sector alimentari), Jo Grady (UCU, sindicat del professorat universitari) i Fran Heathcote (PCS, sindicat dels empleats públics).

Tots ells van denunciar els efectes que tenen els salaris estancats i la pèrdua de nivell de vida sobre les persones afiliades, així com la necessitat d'oposar-se a noves retallades destinades a finançar les guerres impulsades per les classes dominants.

Jo Grady, que havia aconseguit l'aprovació de la moció «Salaris, no armes» al congrés del TUC (la principal confederació sindical britànica), va remarcar la necessitat que els sindicats reforcin les seves campanyes contra l'augment de la despesa militar.

Així mateix, va recordar que aquest canvi de posicionament representava una victòria important per al moviment contra la guerra, tenint en compte que fins aleshores el TUC havia defensat un suport incondicional a l'increment de la despesa militar.

El moment més destacat de la sessió va ser el contundent discurs de Mustafa Barghouti, metge palestí i líder de la Iniciativa Nacional Palestina, que va ser aclamat amb una llarga ovació.

La segona sessió es va dedicar a l'augment de les tensions bèliques a Europa.

Entre els ponents hi havia Jérôme Legavre, diputat de La France Insoumise, que va tenir un paper determinant en l'organització de la conferència per la pau de París i va denunciar l'augment de la despesa militar impulsat per Emmanuel Macron.

Els delegats francesos, als quals es van afegir altres participants, van corejar: «Macron, dimissió!»

John Rees, responsable nacional de Stop the War, va pronunciar un discurs mobilitzador en què va fer una crida a la classe treballadora europea a unir-se i resistir el que va qualificar de guerra de classes impulsada per les elits dirigents.

La conferència va continuar als carrers dels voltants del Central Hall, en un ambient que combinava entusiasme i determinació. [...]

Finalment, es va anunciar una jornada internacional de mobilització per Palestina el 10 d'octubre, així com una jornada d'acció en solidaritat amb els estibadors de Gènova (amb data encara per confirmar), que es van negar a carregar armes destinades a Israel, i les jornades internacionals d'acció contra el servei militar obligatori, previstes per als dies 21 i 22 de novembre.

COUNTERFIRE

Counterfire és una organització marxista i socialista revolucionària del Regne Unit, fundada l'any 2010 arran d'una escissió del Socialist Workers Party (SWP) i amb arrels en la tradició política trotskista.

Està compromesa amb la transformació de la societat, passant d'un model basat en el benefici econòmic a un altre fonamentat en les necessitats de la classe treballadora. Creuen que el canvi real només es pot assolir si les persones treballadores s'organitzen per desafiar els seus ocupadors i els governs que els donen suport. Aquest canvi depèn de la mobilització popular, de les protestes massives i de l'acció de la classe treballadora.

Defensen que aquesta oposició popular requereix una esquerra dinàmica, arrelada fora de les institucions parlamentàries i implantada als centres de treball, als barris i als centres educatius. També sostenen que totes les lluites contra les diferents formes d'opressió estan interconnectades: el racisme, el masclisme i qualsevol altra forma de discriminació són conseqüència d'una societat basada en l'explotació de la classe treballadora per una petita minoria de capitalistes, mentre que la guerra, el canvi climàtic i les desigualtats són manifestacions d'un sistema caòtic sustentat en la competència del mercat. Des de la seva fundació, Counterfire ha tingut un paper actiu en diversos moviments socials i pacifistes, impulsant el 2010 la Coalition of Resistance —actualment People's Assembly Against Austerity— i participant de manera destacada en la Stop the War Coalition, una de les principals plataformes britàniques contra la guerra.

Article del confederal de la UGT

Una delegació de la UGT va participar en la Conferència Internacional contra la Guerra, celebrada el passat 20 de juny a Londres, que s'ha consolidat com una de les principals trobades internacionals celebrades enguany a Europa en defensa de la pau i contra l'escalada militar.

La conferència va reunir més d'un miler de sindicalistes, representants polítics, acadèmics, activistes per la pau i organitzacions socials procedents de nombrosos països d'Europa, Amèrica i l'Orient Mitjà a l'històric Central Hall Westminster, donant continuïtat a la Conferència Internacional per la Pau celebrada a París el 2025. Aquesta trobada tenia com a objectiu reforçar la coordinació internacional entre sindicats, organitzacions socials i moviments ciutadans compromesos amb la pau, la cooperació internacional i la defensa dels drets socials davant les polítiques de rearmament i militarització.

Durant les diferents sessions es van abordar qüestions com l'increment de la despesa militar en nombrosos països, la proliferació de conflictes armats, les conseqüències socials i econòmiques de les guerres, la situació a l'Orient Pròxim i a Ucraïna, el deteriorament dels serveis públics i la necessitat d'enfortir la diplomàcia, el dret internacional i la cooperació entre els pobles com a instruments per a la resolució dels conflictes.

La delegació de la UGT va traslladar als assistents la salutació fraternal i solidària d'una organització que, des de fa gairebé 140 anys, forma part del moviment obrer internacional i manté un ferm compromís amb la defensa de la pau, la democràcia, la justícia social i els drets de la classe treballadora.

El sindicat va manifestar la seva profunda preocupació pel context internacional actual, marcat per l'augment de les tensions militars, la cursa armamentista i l'increment dels pressupostos de defensa en nombrosos països. Així mateix, va alertar que cal fiscalitzar cada euro destinat al rearmament i evitar que aquests recursos es detreguin de la inversió en sanitat, educació, pensions, habitatge públic, atenció a la dependència, infraestructures o altres serveis essencials per a la ciutadania.

De la mateixa manera, va recordar que són les treballadores i els treballadors qui acaben suportant les conseqüències econòmiques i socials dels conflictes i de les polítiques d'austeritat que sovint els acompanyen.

En la conferència, la UGT també va defensar que el moviment sindical no pot romandre indiferent davant els processos de militarització de les economies i de les societats. Al contrari, té la responsabilitat d'intervenir quan es pretén substituir un model basat en el benestar, l'ocupació digna i la cohesió social per un altre sustentat en la lògica de la guerra i en els interessos econòmics vinculats a la indústria armamentística.

El sindicat va recordar els seus orígens profundament vinculats a l'internacionalisme obrer i a la convicció que els problemes de la classe treballadora no coneixen fronteres. Per aquest motiu, va reafirmar el seu compromís amb la cooperació internacional, la solidaritat entre els pobles i la defensa del dret dels pobles a decidir lliurement el seu futur davant qualsevol forma de dominació, agressió o confrontació.

La delegació sindical també va reivindicar la memòria democràtica de la UGT i va recordar el sacrifici de milers d'afiliades i afiliats que van patir persecució, presó, exili i fins i tot la mort per defensar la llibertat, la justícia social i els drets democràtics davant l'autoritarisme i la intolerància. Un dels missatges centrals compartits durant la conferència va ser que els grans avenços socials conquerits per la humanitat mai no han arribat de la mà de les guerres, sinó gràcies a l'organització de les treballadores i els treballadors, la mobilització social i la solidaritat internacional.

La UGT va defensar una agenda política i social centrada en les necessitats de la majoria social:

- Més salaris i menys desigualtat.
- Més ocupació digna i menys precarietat.
- Més inversió en sanitat, educació i serveis públics.
- Més drets laborals i socials.
- Més cooperació entre els pobles.
- Més democràcia i més pau.
- No a més guerres.

La conferència va concloure amb una crida a enfortir la cooperació internacional entre sindicats, organitzacions socials i moviments ciutadans per fer front a la creixent militarització de les relacions internacionals i per tornar a situar al centre de l'agenda política la defensa de la pau, els drets humans, la justícia social i la democràcia.

Així mateix, es va promoure la convocatòria d'una jornada internacional d'acció per Palestina el pròxim 10 d'octubre i de mobilitzacions contra el rearmament els dies 21 i 22 de novembre.

Amb la seva participació en aquesta important trobada internacional, la UGT reafirma el seu compromís amb la construcció d'un món més just, democràtic i solidari, on els recursos públics es destinin a garantir ocupació de qualitat, serveis públics forts i una vida digna per a la ciutadania, i no a alimentar noves curses armamentistes.

Des de la UGT es trasllada el missatge que la pau no és una actitud passiva, sinó un compromís que exigeix justícia social, democràcia i solidaritat entre els pobles. La conferència va servir per unir els esforços de les organitzacions que comparteixen aquesta convicció com una de les principals tasques del sindicalisme de classe.